

RÅDSDIREKTIV 98/76/EF**av 1. oktober 1998****om endring av direktiv 96/26/EF om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlands og internasjonal transportvirksomhet(*)**

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 75 nr. 1,

under henvisning til forslag fra Kommisjonen⁽¹⁾,under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Forskjellene mellom de nasjonale regelverk om adgang til yrket som transportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis, kan føre til konkurransevridning.
- 2) Med henblikk på det indre markeds virkemåte bør harmoniseringsprosessen på dette området fortsettes gjennom en ytterligere styrking av fellesreglene fastsatt i direktiv 96/26/EF⁽⁴⁾.
- 3) Som følge av utviklingen innen markedet for godstransport på vei og av hensyn til det indre markeds virkemåte bør virkeområdet for direktiv 96/26/EF utvides til visse kategorier av godstransportører på vei for en annens regning som benytter kjøretøyer med liten lasteevne, for eksempel budtjenester, med forbehold om særlig unntak for godstransportforetak som utfører lokal transport over korte distanser og benytter kjøretøyer med største tillatte totalvekt på mellom 3,5 og 6 tonn.
- 4) Det bør fastsettes strengere krav til god vandel, herunder krav når det gjelder miljøvern og yrkesansvar.
- 5) For å unngå skjevheter i markedet er det med hensyn til økonomisk evne nødvendig å heve minstekravet til likvid kapital og likvide reserver, samt hvert femte år å fastsette verdien i euro for de nasjonale valutaene til de medlemsstatene som ikke er med i tredje fase av pengeunionen.
- 6) Med hensyn til faglig dyktighet må søkere til yrket som transportør kunne dokumentere at de har gjennomgått opplæring innenfor de samme emner på et harmonisert minstenivå og at de innehar et eksamensbevis, utarbeidet etter et sammenlignbart mønster, som bekrefter faglig dyktighet, særlig på det forretningsmessige område, på et harmonisert minstenivå og på grunnlag av kontrollmetoder som er ensartede i samtlige medlemsstater. For dette formål bør også visse sider ved den måten prøven organiseres på, harmoniseres.
- 7) Medlemsstatenes rett til å avholde obligatoriske forberedelseskurs til en prøve i faglig dyktighet for søkere som tar prøven for første gang og som har sitt vanlige bosted på deres territorium, skal ikke bli berørt.
- 8) Uten at direktiv 96/26/EF berøres, varierer derfor det kunnskapsnivå som skal tas i betraktning ved utstedelse av bevis for faglig dyktighet, fra medlemsstat til medlemsstat. På grunn av disse forskjellene vil de nasjonale tiltakene ofte variere betraktelig innenfor den rammen som er fastsatt i vedlegg I til nevnte direktiv, særlig når det gjelder transportørens kvalifikasjoner, tjenestenes kvalitet og trafiksikkerheten.
- 9) I en begrenset periode, og etter samråd med Kommisjonen, bør medlemsstatene ha anledning til å kreve at personer som aldri tidligere har oppnådd bevis for faglig dyktighet i én av medlemsstatene, men som har bestått prøven i faglig dyktighet i én medlemsstat mens de hadde sitt vanlige bosted i en annen medlemsstat der de har til hensikt å utøve transportøryrket for første gang, avlegger en tilleggsprøve. En slik tilleggsprøve bør omfatte områder der nasjonale forhold ved yrket er annerledes enn i den medlemsstaten der de har bestått prøven, særlig bestemte nasjonale forhold av forretningsmessig, sosial, skattemessig og teknisk art, eller forhold knyttet til måten markedet er organisert på, samt selskapsrettslige forhold.

(*) Denne fællesskapsrettsakten, kunngjort i EFT L 277 av 14.10.1998, s. 17, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 169/1999 av 26. november 1999 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgaven av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT C 95 av 24.3.1997, s. 66 og EFT C 324 av 25.10.1997, s. 6.

(2) EFT C 287 av 22.9.1997, s. 21.

(3) Europaparlamentsuttalelse av 17. juli 1997 (EFT C 286 av 22.9.1997, s. 224), Rådets felles holdning av 17. mars 1998 (EFT C 161 av 27.5.1998, s. 12) og europaparlamentsbeslutning av 17. juni 1998 (EFT C 210 av 6.7.1998).

(4) EFT L 124 av 23.5.1996, s. 1.

- 10) Det må innføres overgangsordninger for gjennomføringen av direktiv 96/26/EF i Østerrike, Finland og Sverige.
- 11) Det er nødvendig med regelmessig kontroll av i hvilken grad godkjente transportører fremdeles oppfyller kravene til god vandel, økonomisk evne og faglig dyktighet.
- 12) Medlemsstatene må pålegge effektive, riktig avpassede og avskrekkende sanksjoner med henblikk på det indre markedes virkemåte –

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

I direktiv 96/26/EF gjøres følgende endringer:

1) i artikkel 1 nr. 2 skal

- første strekpunkt lyde:

«– «yrket som godstransportør på vei», den virksomhet som utøves av et foretak som med en motorvogn eller en kombinasjon av kjøretøyer transporterer gods for en annens regning.»

- følgende strekpunkt tilføyes:

«– «vanlig bosted», det sted der en person bor til vanlig, det vil si i minst 185 dager per kalenderår, på grunn av personlig og yrkesmessig tilknytning eller, for personer uten yrkesmessig tilknytning, på grunn av personlig tilknytning som viser tett forbindelse mellom personen og stedet der vedkommende bor.

Imidlertid skal det vanlige bostedet til en person som har yrkesmessig tilknytning til et annet sted enn det stedet vedkommende har personlig tilknytning til, slik at vedkommende bor vekselvis på ulike steder i to eller flere medlemsstater, anses for å være det stedet vedkommende har personlig tilknytning til, forutsatt at vedkommende vender tilbake dit regelmessig. Dette siste vilkåret skal ikke gjelde når personen oppholder seg i en medlemsstat for å utføre et oppdrag av begrenset varighet. Det å følge undervisning ved et universitet eller en skole innebærer ikke bytting av vanlig bosted.»

2) i artikkel 2 skal

- nr. 1 lyde:

«1. Dette direktiv får ikke anvendelse på foretak som utøver yrket som godstransportør på vei med motorvogn eller kjøretøykombinasjoner med tillatt totalvekt som ikke overstiger 3,5 tonn. Medlemsstatene kan imidlertid senke ovennevnte grense for alle eller visse transportkategorier.»

- nr. 2 bli nr. 2 bokstav a), mens nytt nr. 2 bokstav b) skal lyde:

b) «Når det gjelder foretak som utøver yrket som godstransportør på vei med kjøretøyer med tillatt totalvekt på mellom 3,5 og 6 tonn, kan medlemsstatene, etter å ha informert Kommissjonen, helt eller delvis frita foretak for anvendelse av dette direktiv dersom de utelukkende utfører lokaltransport som bare har liten betydning for transportmarkedet på grunn av de korte kjørestrekningene det dreier seg om.»

3) i artikkel 3 skal

- nr. 2 bokstav c) lyde:

«c) er blitt dømt for alvorlige overtredelser av gjeldende bestemmelser om

- lønns- og arbeidsvilkår innen yrket, eller

– gods- eller eventuelt persontransportvirksomhet på vei, særlig regler som gjelder førernes kjøre- og hviletid, nyttekjøretøyenes vekt og dimensjoner, trafiksikkerheten og kjøretøyenes sikkerhet, miljøvern samt øvrige regler som gjelder yrkesansvaret.»

- nr. 3 bokstav c) lyde:

«c) Foretaket må ha til rådighet kapital og reserver tilsvarende minst 9000 euro når det benyttes bare ett kjøretøy, og minst 5000 euro for hvert kjøretøy som kommer i tillegg.

I dette direktiv skal verdien i euro for de nasjonale valutaene til de medlemsstatene som ikke er med i tredje fase av pengeunionen, fastsettes hvert femte år. Kursene som skal benyttes, er de som blir oppnådd første virkedag i oktober og er offentliggjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*. De skal gjelde fra 1. januar i det påfølgende kalenderår.»

- nr. 3 bokstav d) lyde:

«d) Ved anvendelsen av bokstav a), b) og c) kan vedkommende myndighet som dokumentasjon

godta eller kreve en bekreftelse eller forsikring fra en bank eller en annen kvalifisert institusjon. Denne bekreftelse eller forsikring kan være en bankgaranti, eventuelt et pant eller en kausjon eller annen tilsvarende sikkerhet.»

– nr. 4 lyde:

«4. a) Kravet til faglig dyktighet skal innebære at vedkommende er i besittelse av kunnskaper svarende til det opplæringsnivå som er fastsatt i vedlegg I, i de emnene som der står oppført. Den faglige dyktighet skal fastslås ved en obligatorisk skriftlig prøve, eventuelt supplert av en muntlig prøve, som skal organiseres etter mønsteret fastsatt i vedlegg I av den myndighet eller det organ som er utpekt for dette formål av medlemsstaten.

b) Medlemsstatene kan fritta for denne prøven søkere som kan dokumentere minst fem års praktisk erfaring på ledernivå i et transportforetak, forutsatt at disse søkerne består en kontrollprøve som medlemsstatene skal fastsette nærmere regler for i samsvar med vedlegg I.

c) Medlemsstatene kan fritta for prøven innehavere av visse diplomer for høyere eller teknisk utdanning som forutsetter godt kjennskap til emnene oppført i fortegnelsen i vedlegg I, og som de skal definere nærmere, i de emner som omfattes av de aktuelle diplomer.

d) Et dokument utstedt av myndigheten eller organet nevnt i bokstav a) skal framlegges som bevis for faglig dyktighet. Dette beviset skal utarbeides i samsvar med mønsteret for bevis i vedlegg Ia.

e) For kandidater som har til hensikt å ha den reelle og permanente ledelse av foretak som utelukkende utfører innenlands transport, kan medlemsstatene fastsette at de kunnskapene som skal tas i betraktning for å fastslå faglig dyktighet, skal omfatte bare emner med tilknytning til innenlands transportvirksomhet. I slike tilfeller skal det på beviset for faglig dyktighet som det er gitt et mønster for i vedlegg Ia, opplyses at innehaveren er kvalifisert utelukkende til å ha den reelle og permanente ledelse av foretak som utfører transportoppdrag i den medlemsstat som har utstedt beviset.

f) Etter samråd med Kommisjonen kan en medlemsstat kreve at enhver fysisk person som er innehaver av et bevis for faglig

dyktighet utstedt av vedkommende myndighet i en annen medlemsstat etter 1. oktober 1999, mens personen hadde sitt vanlige bosted i den første medlemsstaten, avlegger en tilleggsprøve som avholdes av den myndighet eller det organ som er utpekt til dette av den første medlemsstaten. Tilleggsprøven skal omfatte konkrete kunnskaper knyttet til nasjonale forhold ved yrket som transportør på vei i den første medlemsstaten.

Denne bokstav kommer til anvendelse i en periode på tre år fra 1. oktober 1999. Perioden kan forlenges for en ny periode på høyst fem år av Rådet etter forslag fra Kommisjonen i henhold til traktatens regler. Bestemmelsene i denne bokstav gjelder utelukkende for fysiske personer som på det tidspunkt da de oppnådde beviset for faglig dyktighet etter vilkårene nevnt i første ledd, aldri tidligere hadde oppnådd det nevnte beviset i en medlemsstat.»

4) i artikkel 5 skal

– nytt strekpunkt i nr. 1 lyde:

«– 1. januar 1995 for Østerrike, Finland og Sverige.»

– nytt strekpunkt i nr. 2 første ledd, etter strekpunktet som begynner med «— etter 2. oktober 1989», lyde:

«– etter 31. desember 1994 og før 1. januar 1997 for Østerrike, Finland og Sverige.»

– nytt strekpunkt i nr. 2 første ledd, etter strekpunktet som begynner med «— 1. juli 1992», lyde:

«– 1. januar 1997 for Østerrike, Finland og Sverige.»

– nytt nummer lyde:

«3. a) Alle foretak med tillatelse til å utøve yrket som transportør på vei før 1. oktober 1999 må, med hensyn til bilparken de bruker per denne datoen, oppfylle bestemmelsene i artikkel 3 nr. 3 senest 1. oktober 2001.

Disse foretakene må likevel oppfylle bestemmelsene i artikkel 3 nr. 3 når det gjelder utvidelser av bilparken etter 1. oktober 1999.

b) Foretak som utøver yrket som godstransportør på vei før 1. oktober 1999 ved hjelp av kjøretøyer med største tillatte totalvekt på

mellom 3,5 og 6 tonn, må oppfylle bestemmelsene i artikkel 3 nr. 3 senest 1. oktober 2001.»

- 5) nye ledd i artikkel 6 nr. 1 lyde:

«Medlemsstatene skal påse at vedkommende myndigheter jevnlig, og minst hvert femte år, forsikrer seg om at foretakene fremdeles oppfyller kravene til god vandel, økonomisk evne og faglig dyktighet.

Dersom kravet til økonomisk evne ikke er oppfylt på tidspunktet for kontrollen, men foretakets økonomiske situasjon ellers gir grunn til å tro at kravet til økonomisk evne innen overskuelig tid igjen vil bli oppfylt på en varig måte på basis av en økonomisk plan, kan vedkommende myndigheter gi en tilleggsfrist på høyst ett år.»

- 6) i artikkel 7 skal:

- begynnelsen av nr. 1 lyde: «1. Når det er begått overtredelser av bestemmelsene . . .»
- nr. 2 oppheves, og tidligere nr. 3 bli nytt nr. 2,

- 7) i artikkel 8

- utgår i nr. 2 ordene «og for at vedkommendes bo ikke tidligere er tatt under konkursbehandling,»
- utgår siste punktum i nr. 4,

- 8) i artikkel 10 nr. 3 erstattes datoen 1. januar 1990 med den som er nevnt i artikkel 2 nr. 1 første ledd i dette direktiv,

- 9) etter artikkel 10 innsettes følgende artikler:

«*Artikkel 10a*

Medlemsstatene skal fastsette en ordning med sanksjoner for overtredelse av nasjonale bestemmelser vedtatt i henhold til dette direktiv, og skal treffe alle nødvendige tiltak for å sikre anvendelsen av disse sanksjonene. De sanksjonene som fastsettes på denne måten, skal være effektive, riktig avpassede og avskrekkende.

Artikkel 10b

Etter 1. oktober 1999 skal medlemsstatene anerkjenne som tilstrekkelig bevis for faglig dyktighet attester som samsvarer med mønsteret i vedlegg I a og er utstedt av den myndighet eller det organ som er utpekt for dette formål av enhver annen medlemsstat.»

- 10) vedlegg I erstattes med vedlegg I til dette direktiv, og vedlegg Ia, i vedlegg II til dette direktiv, innsettes.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal senest 1. oktober 1999 sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv trer i kraft den dag det kunngjøres i *De Europeiske Fællesskaps Tidende*.

Artikkel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Luxembourg, 1. oktober 1998.

For Rådet

C. EINEM

Formann

VEDLEGG I

«VEDLEGG I

I. FORTEGNELSE OVER EMNER NEVNT I ARTIKKEL 3 NR. 4

De kunnskaper som skal tas i betraktning ved medlemsstatenes fastslåelse av faglig dyktighet, skal som et minimum omfatte de emner som er oppført i denne fortegnelse for henholdsvis gods- og persontransport på vei. Innen disse emnene må de som søker om å utøve yrket som transportør på vei, oppnå det kunnskaps- og egnethetsnivå som er nødvendig for å lede et transportforetak.

Det minimumsnivå med hensyn til kunnskaper som er angitt nedenfor, kan ikke være lavere enn nivå 3 i den struktur for opplæringsnivå som er fastsatt i vedlegget til vedtak 85/368/EØF⁽¹⁾, dvs. det opplæringsnivå som oppnås gjennom obligatorisk skolegang supplert med enten yrkesrettet opplæring og teknisk tilleggsoplæring eller teknisk eller annen videregående opplæring.

A. **Privatrettslige forhold***Gods- og persontransport på vei*

Søkeren må særlig

- 1) kjenne de viktigste kontrakter som benyttes innen veitransportvirksomhet og de derav følgende rettigheter og plikter,
- 2) kunne forhandle fram en transportkontrakt som er juridisk gyldig, særlig med hensyn til transportvilkårene,

Godstransport på vei

- 3) kunne bedømme et erstatningskrav fra en oppdragsgiver som gjelder skader som følge av tap eller skader på godset under transporten, eller på grunn av forsinket levering, samt vurdere følgene av erstatningskravet for hans kontraktsmessige ansvar,
- 4) kjenne de regler og forpliktelser som følger av CMR-konvensjonen om avtaler om internasjonal veitransport,

Persontransport på vei

- 5) være i stand til å vurdere et erstatningskrav fra en oppdragsgiver som gjelder skade på passasjerer eller deres bagasje forårsaket av en ulykke under transporten, eller et krav om erstatning på grunn av forsinkelse, samt vurdere følgene av erstatningskravet for hans kontraktsmessige ansvar.

B. **Handelsrettslige forhold***Gods- og persontransport på vei*

Søkeren må særlig

- 1) kjenne de vilkår og formaliteter som gjelder for utøvelse av handelsvirksomhet, de generelle forpliktelser som påhviler en næringsdrivende (registrering, føring av bøker osv.), samt kjenne til følgene av en konkurs,
- 2) ha rimelig kjennskap til de forskjellige former for kommersielle selskaper og hvilke regler som gjelder med hensyn til stiftelse og drift.

C. **Sosialrettslige forhold***Gods- og persontransport på vei*

Søkeren må særlig

- 1) kjenne rollen og virkemåten til de forskjellige sosiale institusjoner som er aktuelle innen veitransportsektoren (fagforeninger, bedriftsutvalg, tillitsvalgte, arbeidsinspektører osv.),

⁽¹⁾ Rådsvedtak 85/368/EØF av 16. juli 1985 om samsvar mellom de kvalifikasjoner som oppnås ved yrkesrettet opplæring i medlemsstatene i De europeiske fellesskap (EFT L 199 av 31.7.1985, s. 56).

- 2) kjenne arbeidsgivers forpliktelser med hensyn til trygd,
- 3) kjenne reglene som gjelder for arbeidsavtaler for de forskjellige kategorier arbeidstakere i veitransportforetak (avtaletyper, partenes forpliktelser, arbeidstid og -vilkår, betalt ferie, vederlag, kontraktsbrudd osv.),
- 4) kjenne bestemmelsene i forordning (EØF) nr. 3820/85⁽¹⁾ og forordning (EØF) nr. 3821/85⁽²⁾ og de praktiske tiltak som må treffes i forbindelse med gjennomføringen av dem.

D. Skatterettslige forhold

Gods- og persontransport på vei

Søkeren må særlig kjenne bestemmelsene om

- 1) merverdiavgift på transporttjenester,
- 2) avgifter på motorvogner,
- 3) avgiftene på visse kjøretøyer som brukes innen veitransport, samt bompenger og veibruksavgifter for visse deler av infrastrukturen,
- 4) inntektsskatt.

E. Forretningsmessig og økonomisk ledelse av et foretak

Gods- og persontransport på vei

Søkeren må særlig

- 1) kjenne de lovbestemmelser og praktiske bestemmelser som gjelder bruk av sjekk, veksler, egenveksler, kredittkort og andre betalingsmidler og -metoder,
- 2) kjenne de forskjellige former for kreditt (bankkreditt, rembours, kausjon, pant, leasing, leie, faktoring osv.) samt de omkostninger og forpliktelser som er knyttet til dem,
- 3) vite hva en balanse er, hvordan den ser ut, og hvordan den skal fortolkes,
- 4) kunne lese og fortolke et resultatregnskap,
- 5) kunne foreta en analyse av foretakets økonomiske stilling og lønnsomhet, særlig på grunnlag av finansielle nøkkeltall,
- 6) kunne sette opp et budsjett,
- 7) kjenne bestanddelene i foretakets kostpris (faste kostnader, variable kostnader, driftskapital, avskrivninger osv.) og være i stand til å foreta beregninger per kjøretøy, per kilometer, per tur eller per tonn,
- 8) være i stand til å sette opp en organisasjonsplan som omfatter samtlige ansatte i foretaket og utarbeide arbeidsplaner osv.,
- 9) kjenne prinsippene for markedsundersøkelse, salgsfremmende tiltak for transporttjenester, utarbeiding av kunderegistre, reklame og PR-arbeid osv.,
- 10) kjenne de forskjellige typer forsikring som benyttes innen veitransport (ansvarsforsikring, personskadeforsikring, skadeforsikring og reisegodsforsikring) samt derav følgende garantier og forpliktelser,
- 11) kjenne til bruken av veitransporttelematikk,

Godstransport på vei

- 12) være i stand til å anvende reglene for fakturering av godstransporttjenester på vei og å kjenne Incoterm-kodenes betydning og hva de innebærer,

⁽¹⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 3820/85 av 20. desember 1985 om harmonisering av visse bestemmelser på det sosiale område innen veitransport (EFT L 370 av 31.12.1985, s. 1).

⁽²⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitransport (EFT L 370 av 31.12.1985, s. 8). Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 1056/97 (EFT L 154 av 12.6.1997, s. 21).

- 13) kjenne de forskjellige typer virksomhet tilknyttet transportsektoren samt deres rolle, funksjoner og eventuelle rettslige status,

Persontransport på vei

- 14) kunne anvende takstreglene og prisdanningen i offentlig og privat persontransport,
- 15) kunne anvende reglene for fakturering av persontransporttjenester på vei.

F. Markedsadgang

Gods- og persontransport på vei

Søkeren må særlig

- 1) kjenne yrkesbestemmelsene om veitransport som utføres for en annens regning, om leie av industrikjøretøyer og underleverandørvirksomhet, særlig reglene for den offisielle organiseringen av næringen, adgangen til yrket, tillatelser til å utføre transport på vei innenfor og utenfor Fellesskapet, og om kontroller og sanksjoner,
- 2) kjenne bestemmelsene om opprettelse av et veitransportforetak,
- 3) kjenne de forskjellige dokumentene som kreves for å kunne utføre veitransporttjenester og være i stand til å sette i verk kontrollprosedyrer for å sikre at de fastsatte dokumenter i forbindelse med det utførte transportoppdrag, særlig de som gjelder kjøretøy, fører, gods og bagasje, finnes tilgjengelig både i kjøretøyet og i foretakets lokaler,

Godstransport på vei

- 4) kjenne reglene for organisering av markedet for godstransport på vei, spedisjon og logistikk,
- 5) kjenne formalitetene i forbindelse med grensepassering, T-dokumentenes og TIR-carnetenes rolle og betydning, samt de forpliktelser og det ansvar som er knyttet til bruken av dem,

Persontransport på vei

- 6) kjenne reglene for organisering av markedet for persontransport på vei,
- 7) kjenne reglene for å etablere persontransporttjenester på vei og være i stand til å sette opp transportplaner.

G. Tekniske standarder og teknisk drift

Gods- og persontransport på vei

Søkeren må særlig

- 1) kjenne reglene for kjøretøyenes vekt og dimensjoner i medlemsstatene samt prosedyrene for ekstraordinære transporter som avviker fra disse reglene,
- 2) være i stand til å velge kjøretøyer og tilhørende bestanddeler (understell, motor, overføringsinnretninger, bremseanlegg) i samsvar med foretakets behov,
- 3) kjenne formalitetene for typegodkjenning, registrering og teknisk kontroll av disse kjøretøyene,
- 4) kunne vurdere hvilke tiltak som må treffes for å redusere støy og bekjempe forurensning forårsaket av utslipp fra motorvogner,
- 5) kunne utarbeide periodiske vedlikeholdsplaner for kjøretøyene og deres utstyr,

Godstransport på vei

- 6) kjenne de forskjellige typer håndterings- og lasteutstyr (endekarmer, containere, paller osv.) og være i stand til å etablere prosedyrer og gi instruksjoner for på- og avlesning av gods (fordeling, stabling, stuing og sikring),
- 7) kjenne de forskjellige teknikker for kombinert jernbane-/veitransport og roro-transport,

- 8) kunne etablere prosedyrer for overholdelse av reglene for transport av farlig gods og avfall, særlig dem som følger av direktiv 94/55/EF⁽¹⁾, direktiv 96/35/EF⁽²⁾ og forordning (EF) nr. 259/93⁽³⁾,
- 9) kunne etablere prosedyrer for overholdelse av reglene for transport av lett bederlige matvarer, særlig dem som følger av avtalen om internasjonal transport av lett bederlige matvarer og spesialutstyr som skal nyttes til slik transport (ATP),
- 10) kunne etablere prosedyrer for overholdelse av bestemmelsene om transport av levende dyr.

H. Trafikksikkerhet

Gods- og persontransport på vei

Søkeren må særlig

- 1) kjenne de kvalifikasjonskrav som stilles til kjøretøyenes førere (fører kort, helseattest, egnethets sertifikat osv.),
- 2) kunne treffe nødvendige tiltak for å sikre at førerne overholder gjeldende regler, forbud og restriksjoner for trafikken i de forskjellige medlemsstatene (fartsgrenser, forkjøringsrett, stans og parkering, lysbruk, trafikkskilt osv.),
- 3) være i stand til å utarbeide instruksjoner til førerne når det gjelder kontroll av at sikkerhetsstandardene er oppfylt for kjøretøyenes, utstyrets og lastens tilstand og når det gjelder forebyggende tiltak,
- 4) være i stand til å innføre prosedyrer som skal følges ved ulykker, og iverksette egnede prosedyrer for å hindre gjentakelse av ulykker eller alvorlige trafikkkorsetninger,

Persontransport på vei

- 5) være i besittelse av grunnleggende kunnskaper om medlemsstatenes veinett.

II. ORGANISERING AV PRØVEN

1. Medlemsstatene skal avholde en obligatorisk skriftlig prøve, som de kan supplere med en muntlig prøve, for å kontrollere at de som søker om å få utøve yrket som transportør på vei har nådd det kunnskapsnivå som kreves i emnene oppført i del I, og særlig at de er i stand til å bruke de tilhørende verktøy og teknikker og til å utføre de nødvendige administrative og organisatoriske oppgaver.
 - a) Den obligatoriske skriftlige prøven består av to delprøver:
 - en skriftlig prøve som kan ha form av spørsmål med flervalgssvar (fire alternativer) eller spørsmål som skal besvares direkte, eller en kombinasjon,
 - skriftlige øvelser/case studies.Hver delprøve skal vare i minst to timer.
 - b) Dersom det avholdes muntlig prøve, kan medlemsstatene stille som vilkår for deltakelse i denne prøven at den skriftlige prøven er bestått.
2. Dersom medlemsstatene også avholder en muntlig prøve, må de for hver av de tre prøvene benytte vektning for minst 25 % og høyst 40 % av det totale antall poeng som kan gis.

Dersom medlemsstatene bare avholder skriftlig prøve, må de for hver av prøvene benytte vektning for minst 40 % og høyst 60 % av det totale antall poeng som kan gis.
3. Ved prøvene må søkerne oppnå et samlet gjennomsnitt på minst 60 % av det totale antall poeng som kan gis, og vil ikke kunne bestå dersom de i noen av prøvene oppnår mindre enn 50 % av det totale antall mulige poeng. For en enkelt prøve kan en medlemsstat redusere denne prosentsetningen fra 50 til 40.»

⁽¹⁾ Rådskrav 94/55/EF av 21. november 1994 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om veitransport av farlig gods (EFT L 319 av 12.12.1994, s. 7). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 96/86/EF (EFT L 335 av 24.12.1996, s. 43).

⁽²⁾ Rådskrav 96/35/EF av 3. juni 1996 om utpeking av og faglige kvalifikasjoner for sikkerhetsrådgivere for transport av farlig gods med jernbane, på vei eller innlands vannvei (EFT L 145 av 19.6.1996, s. 10).

⁽³⁾ Rådsforordning (EØF) nr. 259/93 av 1. februar 1993 om overvåking og kontroll av avfallstransport innen, inn i og ut av Det europeiske fællesskap (EFT L 30 av 6.2.1993, s. 1). Forordningen sist endret ved forordning (EF) nr. 120/97 (EFT L 22 av 24.1.1997, s. 14).

VEDLEGG II

«VEDLEGG Ia

DET EUROPEISKE FELLESKAP

(Kraftig, lysebrunt papir — format DIN A4)

(Tekst utarbeidet på det, de eller et av de offisielle språkene i den medlemsstat som utsteder attesten)

Vedkommende medlemsstats nasjonalitetsmerke⁽¹⁾Navn på vedkommende myndighet eller organ⁽²⁾**ATTEST FOR FAGLIG DYKTIGHET TIL Å UTFØRE INNENLANDS [OG INTERNASJONAL]⁽³⁾ TRANSPORT AV GODS [OG PASSASJERER]⁽³⁾ PÅ VEI**

Nr.

- a) Vi⁽²⁾,, bekrefter med dette at⁽⁴⁾ født i, den

har bestått delprøvene som inngår i prøven (år:, termin:)⁽⁵⁾ med sikte på å oppnå attest for faglig dyktighet til å utføre innenlands [og internasjonal]⁽³⁾ transport av gods [passasjerer]⁽³⁾ på vei, i samsvar med bestemmelsene i⁽⁶⁾

- b) at personen nevnt under bokstav a) er faglig kvalifisert til å arbeide i et gods[passasjer]⁽³⁾ transportforetak (veitransport)
- som bare utfører innenlands transport i den medlemsstat som har utstedt attesten⁽³⁾,
 - som utfører internasjonal transport⁽³⁾.

Denne attest gjelder som tilstrekkelig bevis for faglig dyktighet som omhandlet i artikkel 10 nr. 1 i rådsdirektiv 96/26/EF av 29. april 1996 om adgang til yrket som godstransportør og persontransportør på vei og om gjensidig godkjenning av diplomer, eksamensbevis og andre kvalifikasjonsbevis med sikte på å lette slike transportørers faktiske utøvelse av etableringsadgangen i innenlands og internasjonal transportvirksomhet.

Utstedt i, den.....

.....⁽⁷⁾

(1) Medlemsstatenes nasjonalitetsmerke: (B) Belgia, (DK) Danmark, (D) Tyskland, (GR) Hellas, (E) Spania, (F) Frankrike, (IRL) Irland, (I) Italia, (L) Luxembourg, (NL) Nederland, (A) Østerrike, (P) Portugal, (FIN) Finland, (S) Sverige, (UK) Det forente kongerike.

(2) Myndighet eller organ som på forhånd er utpekt for dette formål av hver medlemsstat i Det europeiske fællesskap for å utstede denne attest.

(3) Stryk det som ikke passer.

(4) Etternavn og samtlige fornavn, fødselssted og -dato.

(5) Opplysninger om prøven.

(6) Referanse til internrettslige bestemmelser vedtatt på området i samsvar med nevnte direktiv.

(7) Stempel og signatur til den myndighet eller det organ som har utstedt attesten.»